

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

DSW-WKS.055.8.2025.KRP
Warszawa, 28 kwietnia 2025 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Odpowiedź na interpelację nr 9123

Szanowny Panie Marszałku,

składam na Pana ręce odpowiedź na interpelację Posłanki na Sejm RP Pani Olgi Ewy Semeniuk-Patkowskiej w sprawie wpływu sztucznej inteligencji na rynek pracy i edukację. Odpowiedź dotyczy pytania nr 2 pozostającego w zakresie właściwości Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Szanowna Pani Poseł,

przepisy ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.), dalej „ustawa PSWN”, stwarzają uczelniom szerokie spektrum możliwości kształtowania oferty dydaktycznej i jej dostosowywania do aktualnych potrzeb rozwoju gospodarczego i wymagań współczesnego rynku pracy, który w ciągu najbliższej dekady będzie ulegał głębokim przemianom. Rozwój sztucznej inteligencji, automatyzacji oraz technologii cyfrowych będzie nie tylko wpływał na rodzaj dostępnych zawodów, ale również na to, jakie kompetencje okażą się niezbędne. Rynek pracy będzie wymagał połączenia kompetencji cyfrowych, wiedzy o sztucznej inteligencji, elastyczności oraz rozwiniętych umiejętności miękkich. W tym świetle należy wskazać, że uczelnie kształcą zgodnie z zasadą autonomii programowej. Oznacza to, że mają prawo do swobodnego kreowania i modyfikowania programów studiów (m.in. koncepcji kształcenia i uwzględniania w treściach kształcenia najbardziej aktualnego stanu wiedzy w danej dziedzinie), doboru kadry czy podejmowania współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Inicjatywy dotyczące tworzenia studiów na określonym kierunku pozostają w gestii uczelni i są autonomiczną decyzją jej władz. Podjęcie przez władze uczelni decyzji w sprawie uruchomienia danego kierunku studiów jest poprzedzone stosowną analizą kosztów, rozpoznaniem możliwości uczelni, w tym w zakresie kadry dydaktycznej i infrastruktury niezbędnej do prowadzenia kształcenia, oceną zapotrzebowania otoczenia społeczno-gospodarczego oraz zainteresowania kandydatów na kształcenie na danym kierunku studiów. Ponadto koncepcja kształcenia powinna wpisywać się w przyjętą strategię uczelni. Do kompetencji uczelni należy również doskonalenie programów studiów. Uczelnie mają możliwość unowocześnienia swojej oferty kształcenia poprzez zmiany programu studiów, polegające na wprowadzaniu modyfikacji, m.in. w doborze treści kształcenia przekazywanych studentom w ramach zajęć, uwzględniających najnowsze osiągnięcia naukowe lub związane z działalnością zawodową. Umożliwia to uczelniom właściwe reagowanie na zmiany zachodzące w otoczeniu społeczno-gospodarczym, w szczególności uwzględnianie potrzeb rozwoju gospodarczego i zapotrzebowania rynku pracy

na specjalistów z określonych dziedzin. Uczelnie określając w programach studiów efekty uczenia, samodzielnie wskazują wiedzę, umiejętności i kompetencje istotne w obliczu globalizacji oraz przejścia do modelu gospodarki opartej na wiedzy.

W świetle ustawy PSWN minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego i nauki nie może nakazać uczelniom tworzenia określonych kierunków studiów ani wprowadzania określonych treści kształcenia do programów studiów. Uczelnie samodzielnie realizują swoje zadania w zakresie działalności dydaktycznej oraz naukowej, uczestniczą w rozwoju społecznym oraz tworzeniu gospodarki opartej na innowacjach, zgodnie z przyznaną im konstytucyjną zasadą autonomii.

Rozwiązania przyjęte w ustawie PSWN kładą nacisk na promowanie współpracy uczelni z otoczeniem społeczno-gospodarczym, szczególnie w zakresie kształcenia na tych kierunkach studiów, na które istnieje realne zapotrzebowanie na rynku pracy. Uczelnie mogą prowadzić studia z udziałem pracodawcy związanego z daną branżą; pracodawcy mogą współtworzyć programy studiów, wspólnie z uczelnią organizować praktyki, prowadzić zajęcia teoretyczne i praktyczne dla studentów. Uczelnie mają też możliwość prowadzenia studiów dualnych, które są studiami o profilu praktycznym prowadzonymi z udziałem pracodawcy oraz studiów we współpracy z organem nadającym uprawnienie do wykonywania określonego zawodu, organem przeprowadzającym postępowanie egzaminacyjne w ramach uzyskiwania uprawnień do wykonywania zawodu, organem samorządu zawodowego, organizacją gospodarczą lub organem rejestrowym. Ponadto, uczelnie mogą także prowadzić studia wspólne na określonym kierunku z inną uczelnią, instytutem PAN, instytutem badawczym, instytutem międzynarodowym, zagraniczną uczelnią lub instytucją naukową. Efektywna współpraca w sferze dydaktyki przynosi korzyści zarówno uczelniom, jak i pracodawcom, ale również studentom i absolwentom, szczególnie na kierunkach, które przygotowują absolwentów na wyzwania gospodarki i rynku pracy, z uwzględnieniem branż kluczowych dla rozwoju Polski.

Z wyrazami szacunku

Z upoważnienia
Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Maria Mrówczyńska
Podsekretarz Stanu
/ – podpisano cyfrowo/

Do wiadomości:
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów.